

минаха с възможността да изслушат колегите си от другите секции. Затова и подготвяният сборник от конференцията е очаквано събитие – повече от 40-те доклада гарантират внушителност на тома и изключителна представителност на изданието-почит към Емилиян Станев.

Илиана Павлова

В Немската библиотека на ВТУ германският писател Ян Конек-ке проведе уъркшоп по писателско майсторство. При своето предходно посещение в края на миналата година той представи пред студенти германисти вижданията си за интеркултурна компетентност, за проблемите на хибридната идентичност на съвременния човек и за начините, по които тя може да бъде описана. През април т.г. се състоя втората част от творческата дискусия, при която бе предвидено обсъждане на студентски проекти. С непосредствения си, ведър маниер на общуване писателят спечели и публиката си в Окръжна библиотека „П. Р. Славейков”, и учениците от Езикова гимназия „Проф. д-р Асен Златаров”.

За първи път Ян Конек-ке (род. 1960 г.) е гостувал в България през 1998 г. благодарение на предоставената му от Министерството на културата стипендия в рамките на програмата за популяризиране на България в чужбина. В резултат на това негово посещение в Пловдив възниква пътеписът „Гъливър в България”. В класическата си версия (по романите на Джонатан Суифт) Гъливър е двойствената фигура на страха – поради несъстоятелните си размери той представлява заплаха за другите в света на джуджетата, а при великаните сам бива застрашен. У Конек-ке България смесва държавата на лилипутите с държавата на титаните в едно общо пространство, а пътешественикът не се бои нито за себе си, нито предизвиква страх. Новият Гъливър се страхува от това, което българите вършат сами със себе си. Понякога самият автор се припознава като Гъливър. Той не владее езика и не разбира чутото, но игнорирането на едното сетиво дава безпощадна бистрина на другото: зрението фиксира съсипията на един приведен из подземите живот, който притъпява и отегчава чувствителността на неговия герой. Пътеписът често сравнява България с Румъния. Пътешественикът се чуди на отношението към малцинствата, на

огромното количество сакаги по улицата, но и на волята за оцеляване и духовната устойчивост на интелигенцията. В края на пътеписа от края на миналия век проличава надеждата на автора да се върне отново, за да види и разбере чуждата среда по-добре.

Сегашните посещения на Ян Конекфе се случиха в рамките на дарителската акция на Министерството на външните работи на Германия за подпомагане на научния потенциал в трисет най-надеждни германистични центъра по света. Сред тях бе и Немската библиотека на ВТУ, която получи възможността да обогати книжния си фонд и да осъществи културна програма. На литературните четения Ян Конекфе представи свои стихове и откъси от последния си роман „Любов на брега на река Тибър” – един трагикомедиен любовен семеен роман, разказващ за копнежа по Италия и културната метрополия Рим.

Полина Павлова